

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի: Կէս տարեկան 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն իմպերատրուսի մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисть, Редакция „Мшакъ“.
Այստեղ Tiflis, Rédaction „Mschak“.
Տէլէֆոն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և առն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:
Տէլէֆոն № 253.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ ԲԱՐՈՒՆԻ

ԲԱՑՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՌԱՋԻՆԿՈՒՄ 1900 ԹԱՎԱՆԻ

ՄՇԱԿ

(28-րդ ՏԱՐԻ)

ԴՐԱՎԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

«ՄՇԱԿ» ՀՐԱՍՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՆՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄԱՐԻ ԵՒ ՆՈՅՆ ՈՒՂԱՌՈՒԹԱՄԱՐ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒՄ. «Մշակ» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տասն և մէկ և տասն ամսականը՝ 9 ռ., ինն և ութ ամսականը՝ 8 ռ., եօթ ամսականը՝ 7 ռ., վեց ամսականը՝ 6 ռ., հինգ ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ. և մի ամսականը՝ 1 ռուբլի: ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԵԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ. Ամերիկայի բաժանորդները պէտք է վճարեն տարեկան 6 դոլար. Եւրոպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի բաժանորդները՝ 10 ռուբլի:

«ՄՇԱԿ»-ը գրվել կարելի է ԽՍՀՄ-ԲԱՍՏԱՆԵԱՆ (Բաղրատայա և Բարձրակայա փողոցների անկիւնը): Կարող լինում ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿ»-ը գրվելու համար, և առհասարակ նամակներ և ծրարներ ուղարկելու, պէտք է դիմել հետևեալ հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция „МШАКЪ“, իսկ արտասահմանից՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal arménien „MSCHAK“.

Յայտարարութիւններ ընդունվում են բոլոր լեզուներով:

Ա. Պ. Ա. Ռ. Ի. Կ. ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 2 Է ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ Կ. ՈՒՄ

ԲԱՐԱՆԴԱՎՈՒԹՅՈՒՆ

Նաւագնացութեան զարգացման ընդհանուր ճիւղերը. ՆԱՐԿԻՒՆ, ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մամուլ. Վրաց խմբի վերջին երկու ներկայացումները. Նամակ Պետերբուրգից. Նամակ Գանձակից. Նամակ Ղազարի գաւառից. Նամակ Սփյուռքից. Ներքին լուրեր. ԱՐՏԱԳԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Պարսկաստանից. Արտաքին լուրեր. ՀԱՌԱՎԱՐՆԵՐ՝. — ՏԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ.

ՆԱԽԱԳՆԱՑՈՒԹՅԱՆ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՆՈՒՄ ԶԻՅՈՒՆ

Մեր դարը, որ արդիւնաւորութեան և համաշխարհային առեւտրի դար է, երբեք այնպիսի տեղեկային և եռանդուն դարձուցութիւն չէ ցոյց տուել այդ ասպարէզներում, ինչպէս վերջին մի քանի տարիներում: Բոլոր պետութիւնները առանձին ուղարկութիւն են դարձել միջազգային վաճառանոցի վրա և աշխատում են ապրանքների փոխադրութեան համար ունենալ ոչ միայն երկաթուղիներ խիտ ցանց, այլ և ուժեղ ու բազմաբանակ առեւտրական նաւատորմ: Գերմանական կառավարութիւնը այժմ պատրաստում է ծովային նաւատորմի նոր ծրարագիր, որ պէտք է ներկայացնի ընդհանուր հաստատութեան Ամերիկայի Միացեալ Նահանգների նախագահ Մակ-Կլինի իր շրջաբերականի մէջ առանձնապէս շեշտում է առեւտրական նաւատորմի ուժեղացնելու կարեւորութեան վրա և յայտնում է, որ կառավարութիւնը մշակում է այդ առիթով լուրջ ծրագրեր: Ռուսաց կառավարութիւնը արդէն մեծ ծախքեր է արել առհասարակ նաւատորմի ընդարձակելու վրա և առաջիկայ 1900 թվականից առանձին արտոնութիւններ է չլրարկում առեւտրական նաւագնացութեան: Բոլոր այն համալուծար խոշոր արդիւնաւորական ժողովներում, որ տեղի ունեցան վերջին ժամանակներս, առեւտրական նաւատորմի զարգացումը գրեւեց առաջնաւորութեան: Ներքին պետութիւնները և Ամերիկայի Միացեալ Նահանգները, ցանկանալով իրանց ձեռքը դնել Ասիայի և Աֆրիկայի ցամաքի երկրները և կղզիների վաճառանոցները, տեսնում են, որ անհրաժեշտ է մշտական հաղորդակցութեան և ապրանքների փոխադրութեան համար ունենալ մեծ նաւատորմ:

Առեւտրի զարգացման տեղը այնպէս մեծ ծաւալ է ստացել և այնպէս նա ազ-

դի է մտքերի վրա, որ այժմ պարլամենտները և ազգային ժողովները շատ քիչ հակառակութիւն են ցոյց տալիս պետական այդ տեսակ ծախքերի առաջարկներին և ձայների մեծամասնութեամբ ընդունում են միլիոնաւոր բիւլջետը: Անկասկած առաջիկայ պարլամենտական նստաշրջաններում կընդունվեն շատ ծրագրեր, որոնք կը պահանջեն պետութիւններից նորանոր փոխառութիւններ անել և աւելացնել պետական պարտքերի քանակութիւնը:

Համաշխարհային առեւտրի զարգացումը, հին և նահապետական երկրների վաճառանոցների զբաւումը, իր կողմից զրկում է այդ երկրներից ազգաբնակչութեանը արթնանալ և նորնպէս ձեռնարկել արդիւնաւորական և առեւտրական փորձերի: Արդեօք այդ փորձերը կարող կը լինեն լուրջ մրցութեան ասպարէզ բանալ և ապահովել այդ երկրների տնտեսական ապահովութիւնը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՈՒԼ

Պատերազմի դաշտը ներկայումս առեւելի տեսարան է ներկայացնում և նրա վրա մեխում է ամբողջ աշխարհի ուղարկութիւնը: Ահաւել է նա ոչ թէ իր կանաւ գոհերի քանակութեամբ, ոչ, եթէ հաշի առնենք երկու կողմերի կորուստը, կը տեսնենք որ ամբողջ արտադրական պատերազմը սկզբից մինչև այժմ ամենաշատը կարող է հաստատուել ֆրանս-պրուսական պատերազմի նշանաւոր (բայց ոչ ամենամեծ) ճակատամարտներից մէկի հետ: Ահաւել է նա այն պատճառով, որ արկումանդ պայքարը շուտ չի վերանայ, որ նա երկար կը ձգվի, երկու կողմերն էլ կը լարեն իրանց բոլոր ոյժերը: Վերջնական մի ելքի համեմու համար: Մի կողմից հպարտ Ալբիոնի աղգային արժանապատւութիւնը, միւս կողմից մի բուռն երկրագործ ժողովրդի հերոսական դիմադրութիւնը—սրանք ոյժեր են, որոնց ընդհարումը անաղին դժբախտութիւններ պիտի սպասել: Պատերազմի դաշտը տիրել է ամենքի մտքին. հաղթարուող մարդկանց աչքերից արտասուքներ են թափվում—այդ դեռ ոչինչ, ժամանակակից հասարակութիւնը այդ բանը համարում է անխուսափելի մի տուրք, որ վերցնում է պատերազմական Մոդերն. բոլոր երկրների մասուր անուպանիւթ է գտնում Անգլիան ծաղրելու, անգլիական առեւելի տիրութիւնը հռչակելու համար. քաղաքական պատգամախոսները շտապում են

այս և այն դուշակութիւններն անել, այս կամ այն ճակատագիրը յատկացնել զորամասնի Ալբիոնին: Բայց ինչ էլ լինի, ինչ բաներ էլ թելադրեն հաշիները ներկայ արկումանդութեան վերաբերմամբ, իրողութիւնը իրողութիւն է մնում, պատերազմը չէ կարող քաղաքակիրթ մարդկութեան համար ցանկալի երեւոյթ համարվել: Նա միայն բարբարոսութեան յայտարարն է: Ներկայ արկումանդութեան ժամանակ նորից բարձրանում է հեղինակաւոր մարդու ձայնը, որ բողբոջում է այդ երեւոյթի դէմ: «Образованіе» ամսագրի մէջ տպւած է ֆրանսիացի յայտնի գիտնական Գարի Րիշէի «Պատերազմ և իրաւագիտութիւն» յօդուածի թարգմանութիւնը: Նախ քան եղբայրութեան և համերաշխութեան գաղափարը կը թափանցէ մարդկանց հոգու մէջ—իսկ մենք դեռ շատ հեռու ենք այդ ժամանակից—պէտք է այսպէս թէ այնպէս խափանել պատերազմը: Իրա համար անհրաժեշտ է կազմել միջոցառումներ: Ինչպէս մասնաւոր մարդիկ ծագած վեճերը վճարելու համար դիմում են դատարանին, այնպէս էլ ազգերի համար պիտի գոյութիւն ունենայ միջոցառում, ընտրված ընդհանուր համաձայնութեամբ, և այդ առանձին պէտք է յատկացնել միջազգային վեճերը:

Առ այժմ այդքանը միայն բաւական է: Թարգմանի գիտնականը, ինչպէս նկատում էք, մի ուրիշ միջոց չէ գտել միջազգային շահերի ընդհարման դէմ, բացի այն արդար միջոցից, որը վաղուց յենք գործիչների կողմից միակ իրաւորներին հիմնարկութիւն է ընդունվել և որը նոյն իսկ շատ դէպքերում է գործադրվել: Բայց միջազգային դատարանները կարող են գործ տեսնել միայն այն դէպքում, երբ նրանց վճիռները պարտաւորական կը լինեն վճռող կողմերի համար:

Այս ինչին պէտք է ձգտել յաջողաբար և անդադող կերպով. նախ պէտք է հիմնել մասնաւոր դատարան առանձին պետութիւնների մէջ, յետոյ ընդհանուր դատարան ամենքի համար, մինչև որ կը ստեղծվի միջազգային ուժեղ առեւել, որի վճիռները միայն զաւային վերջնական կը լինեն: Պէտք է, որ մենք ամենքս խոսքով, զրոյով, խոր անդրադարձելի համոզմունքով այն ճանապարհի վրա բերենք ամենքին, որոնք դեռ այդ բանը չեն հասկանում: Մեր—գաղափարի քարոզիչներին—ետեից կը դան միայն այն դէպքում, եթէ մենք ինքներս հաստատ վճենք առաջ դնալ: Որեմն կրկնենք մի անգամ ևս, որպէս դի մեզ լսեն. մենք ուսուցիտներ չենք, մենք ցնորքների ետեից չենք ընկած: Այն, ինչին մենք ձգտում ենք, արդէն կիսով չափ արված է: Միջազգային միջոցառում դատարանի ասիւն. գաղափարը իրագործման մօտ է: Զլարտութիւնը աղգային միջոցառում է և չի ուղանի իր յաղթութիւնը: Այն ժամանակ, ճիշդ որ, կը սկսվի լաւագոյն ժամանակի արշաւը: Ուկի դարը, ի հարկէ, չի գայ—դեռ շատ բարեփոխութիւններ կ'սկսվի իննն ապագայում: Բայց, գոնէ, կը գայ բարբարոսութեան վերջը:

Բարբարոսութեան վերջ... Որպիտի դառն հեղուկութիւն մի հեղինակաւոր մարդու բերանից մեր գոված ու փառաբանած ժամանակների վերաբերմամբ: Բայց ով է կարող ասել, թէ մեր ժամանակներից յատուկ չէ բարբարոսութիւնը. տրամադաւան պատերազմը հենց դրա համար է բողբոջվել XIX դարի նախա-վերջին տարվայ մէջ, որպէս զի ցոյց տայ ահա զին, լայն ճորիգներին սպասող մարդկութեան, թէ դեռ որքան նա հեռու է այդպիսի երազներից: Նախաւոր իրաւունքից: Եթէ գոնէ այս առիթով քանի մարդ կարողանալ մարդկանց աչքը բաց անել, կարողանալ հասկանալ, որ պէտք է վերջ դնել այսպիսի բարբարոսութեան, այն ժամանակ գոյց է և կարելի կը լինի ասել, թէ դուր չը կորան մարդկային այնքան զոհերը, զուր չէին այնքան տանջանքները...

ՎՐԱՑ ԽՄԻՒ ՎԵՐՋԻՆ ԵՐԱՌԻ ՆԵՐԿԱՑԱՑՈՒՄՆԵՐԸ

Անցեալ հինգշաբթի վրաց դերասանական խումբը իրազար Եկեղեցիի «Համբար» ողբերգութիւնը, որի համար յատուկ հրաւիրված էր Բուխարին վրաց տաղանդաւոր դերասան Վ. Ա. Լեքսեկ-Մէսխիւ: Իրանով թատրոնական կօմի-

տէտը մեծ զուարճութիւն պատճառեց հասարակութեան: Դերասանը շատ է կատարելադրովել այդ դերի մէջ—նա իրազար է դերասանութեան և մեծ տպաւորութիւն է թողնում հանդիսականների վրա, թէ և պէտք է ասել, որ ներդրող օրգաններից մէկը, ինչպիսին է ձայնը, դաւանում է դերասանին: Նոյն գիշերը Օֆէլիայի դերի մէջ դուրս եկաւ նոր սկսող դերասանուհի օր. Սափարովա: Մեր կարծիքով, շատ վաղ է օրիորդի համար ստանձնել այդպիսի պատասխանատու դերեր: Այդպիսի դերերի համար հարկաւոր է մեծ և լուրջ պատրաստութիւն, հմտութիւն և զարգացում: Օրիորդը շատ թոյլ էր Օֆէլիայի դերի մէջ, թէ և երբ անող տարաւ. այդ պատասխանատուութիւնը ընկնում է բէթիսօրների վրա. դրանով կարող են չեղել օրիորդին իրան յատուկ ճանապարհից:

Վերջին հինգշաբթի, ամսիս 15-ին, կայացաւ տ. Արքեպիսկոպի բէնէֆիցի: Խաղում էին ոչ հին, ոչ էլ նոր՝ «Մի եղբորութիւն» անունով պիէս, հեղինակութիւն Ժորժ Զեդինով: Զեդինով անուանել է իր պիէսը «Վեանքի տեսարաններ» և այդպէս էլ է: Այն առաջ կանգնած է վրաց իշխանուհի, որը սնանկութեան վերջին աստիճանի վրա է, որը ապրել է և դարձեալ ուղում է ապրել, ինչն էլ չիմանալով ինչ միջոցներով: Սա աղիկ ունի մարդու տալու և փնտռում է հարուստ փեսացու: Այդ ժամանակամիջոցին Պետերբուրգից փախչում է Թիֆլիս մի իշխանաւանդիկ, որը սնանկացել է թէ բարեպաշտ և թէ մտաւարապէս և այստեղ ուղում է գործերն ուղղել, ամուսնանալով հարուստ աղջկայ հետ: Սա ունի մի հայ բարեկամ, որը ոչինչ միջոց չէ խնայում իր նպատակին հասնելու համար. նա փոքրուց կանաչի է եղել բերելու իշխանուհու համար, վերջը մեծացել է, փող է վառտակել, աղա է դարձել, արտասանման է պտուղ և իր բարեկամ իշխանի հետ Ռուսաստանի մայրաքաղաքում 15 տարի շարունակ գործել է մուծանկիւններում, մտնելով հասարակութեան մէջ իշխանի շնորհիւ, իսկ իշխանը նրա փողի շնորհիւ: Նա իրան երջանիկ է համարում, որ մտել է վրաց ընտիր հասարակութեան մէջ՝ իր փողի շնորհիւ, առանց որի երեւն անգամ չէր կարող տեսնել... մի խոցով թէ և վաճառական է, բայց աֆերիստ է, ինչպէս և իշխանը: Վերջինս առաջարկութիւն է անում օրիորդին՝ իր գործերն ուղղելու համար և օրիորդը համաձայնվում է՝ մօրից ստիպված լինելով, թէ և օրիորդը սիրահարված է մէկ ուրիշի վրա: Մայրը կարծում է, թէ իշխանը մեծ հարստութեան տէր մարդ է և սրա միջոցով կարող է գործերն ուղղել, և օրիորդը համաձայնվում է զոհ գնալ ընտանեկան արդարաւորութեան համար: Բայց տեսէ որ այս չարամիտ ծայր խանդավարում է: Ի հարկէ, ընթերցողը հասկացաւ, որ իշխանուհու վէկսէրները հայ վաճառականի մօտն են, ապա գցել է նրան թակարդի մէջ և երբ ցանկանայ կարող է խեղդել: Այդ բաւական չէ, իշխանն էլ պարտ ծայրն էլ հայի ձեռքում է, օրիորդի վրա աչք ունի, և այս հայը, պատմելով իշխանին իսկուրութիւնը, համոզում է նրան յետ վերցնել իր խօսքը: Իշխանը սրան լսում է և հեռանում այդ տնից՝ անուանելով իշխանուհուն խաբեալ: Այս նեղ դրութեան միջոցին, երբ պարտաւոր էր մի կողմից են խեղդում և իշխանը միւս կողմից է հեռանում, հայն առաջարկում է սրանց ապաստել և պարտքերն իր վրա առնել: Եթէ օրիորդը կը խոստանայ իր ձեռքը, բայց ի հարկէ, մերժվում է և դուրս է վաղարկում, արժանի չը լինելով այդ երեսակայական բարձրութեանը: Վերջը... վերջը իշխանից բաւականութեամբ է պահանջում օրիորդի ուսանող եղբայրը, որը վերադառնում է Ռուսաստանից և մենամարտութեան ժամանակ վիրաւորվում է իշխանից, իսկ իշխանին պրիտաւոր բաւարարվում է Պետերբուրգից եկած գրութեան հիման վրա... Օրիորդի առեւտնանում է իր սիրած մարդու հետ և վիրաւորված ուսանողն էլ իր սիրած օրիորդի հետ. իսկ հայն և վերջինները ինչ եղան, չը գիտեն...

Յանկալի է, որ երկու հարևան ազգերը թափառումը չի դարձնել նաև ազգային ծաղրերի տեղը:

ՆԱԽԱԿ ՊԵՏԵՐՈՎԻՉԻՑ

Ինկտեմբերի 11-ին

Շատերը գիտեն, որ Պետերովիչը մեծ զորավար է, որի միակ նպատակն է՝ նվաճել օգնել չքավոր հայ ուսանողներին: Գրականության միակ և գլխավոր աղբյուրն են այն երկերը, որոնք ամեն տարի տպվում են Պետերովիչի անունով: Քանի որ ուսանողները թիվը մեծ է, կասկած կարողանում էր մի կերպ բավարարվել տալ պահանջներին: Բայց տալիս տարի բազմապատկառ ուսանողներին թիվը, բազմապատկառ էր և չքավորների շարքը: Բայց այդ մայրաքաղաքում ապրուստի համագործակցություն ևս դժուարանում էին: Այնպես որ այժմ այդ գրեթե ամբողջովն մի շահագործող չունի գոնե կիսով չափ օգնություն հասնել բոլոր գիտողներին, առաջին ևս, որ այս տարվա երկու շաբաթվա արդյունքը չէր տեսնել: Եւ ահա այն ուսանողները, որոնք միակ յոյսն էր գրեթե ամբողջովն, որոնք նրանք ստանում էին ամսական թոշակ, դրված են բոլորովին անել գրություն մեջ, դեռ չենք ասում նրանց մասին, որոնք ստանալով կասկածային միանգամայն փոխառություններ, կարողանում էին իր ժամանակին ուսման վարձ տալ և միև համեմատաբար խոշոր պահանջները կատարել:

Պետերովիչը, որ կասկած, լինելով դուռ ուսանողական-ընկերական, տալիս է միայն փոխառություններ: Խնդրողը պարտավորվում է ամսական փոխառություններ վերադարձնել փոքրած գումարը կամ իր ուսանողական ժամանակ, կամ աւարտելուց յետոյ, երբ նա միջոց կունենա: Այսպես, ցարք սրտի պիտի ասել, որ այժմ, չը կարողանա: Գիտությունները գումարը հասնում է մոտավորապես 7000-ի, մի գումար, որի մի մասը այժմ անագին օգնություն կը հասնել: Քանի անգամ մենք լրագրություններ միջոցով հրատարակեցինք այն պարոններին, որոնք պարտք են մնացել կասկածային, իրանց պարտքը վճարելու, բայց մեր հրատարակումը ոչ մի նետահար չեն ունենց: Մենք փորձել ենք ուղղակի նամակով գրել նրանց, որոնց հասցեները կարողացել ենք ձեռք բերել: Մեր նամակները ևս, չնայն բացառություններ, անհետանք են մնացել: Կարծելով, որ մի գուցե մեր նամակները տեղ չեն հասնում, մենք գրել ենք նամակներ վերադարձ տոբագրություններ (СВ ОБРАТНОЙ РОСПИСКОЙ): Ստորագրությունները ստացել ենք, սակայն միայն ստորագրություններ: Այժմ մենք նորից գիտելով մեր նամակները չեն հասնում, ինչպեսզ ևս նրանց իրանց պարտավորությունները թող շտապեն շուտափոխով ուղարկել կասկածային հասցեները գումարը (կիսով չափ մաս-մաս), որովհետև այժմ կարիքը մեծ է: Թող չը սպասեն այնքան, երբ մենք ստիպված կը լինենք հրապարակ հանել նրանց անունները և հասարակության դատաստանին յանձնել նրանց վարձուները:

Մեր հասցեն՝ С. П. Б. Технол. Институтъ Іосифу Хандамирову. Ի դիմաց հայ ուսանողական:

Ս. Բանդարյան

ՆԱԽԱԿ ՊԵՏԵՐՈՎԻՉԻՑ

Ինկտեմբերի 7-ին

Ս. Յովաննիս եկեղեցու ծխականները վաղուց նոր եկեղեցու շինության կարիք էին դրում: Հինը, բացի այն, որ փոքր է, նաև մոլոր, խոր ընկած, մասամբ և խոնավ է: Բայց այս անհարկաբար ծխականները, նա՝ գտնվելով զրկառու փողոցի վրա, ներկայացնում է մի ուրիշ մեծ անարարություն: Կառքերի դողումը, ձիերի ծնկերի զանգվածների զոռնվումը, երկնակա մարդկանց բարձրաձայն խոսակցությունները շատ անգամ խլացնում են ծածկողներին և ջերմահանող աղբյուրը, փոխանակ Ստոնոն խոսքի, փոխանակ մաղթանքների՝ լսում է փողոցային անվաճի խոսակցություններ, լսում է հայոցանքներ: Յուրաքանչյուր շատ են բարոյից այդ առիթով, ճշման ֆրագմենտով լոկ ցանկություն յայտնել, սակայն ոչ ոք մինչև այժմ խոսքից չէ անցել դրոճի:

Անցնալ նկատման 11-ին Գանձակի յայտող Բագրատ վարդապետ Թաւաղաբանի՝ նոր երեք-փոխ պ. Սիմոն Բաղաբանի հետ՝ ծխականների ժողով կազմեց յայտողաբանում, հոգաբարձուներ ընտրելու նոր կառուցանելի եկեղեցու շինության համար: Ընտրվեցին պ. պ. Ս. Աֆանասյան, Բ. Ստեփանյան, Յ. Մելիք-Բեկյան:

Բանց, Ս. Նաբախանց, Յ. Լիսիկանց և երեք-փոխ Ս. Բաղաբանի: Ինչպես տեղեկացանք, կոնստանտնուպոլիս արդեն ստացվել է վերադարձնալ անձերի հաստատման հրամանը:

Հոգաբարձուներին մնում է շարունակել գործն այն եռանդով, ինչպես սկսված է: Նոր երեք-փոխը, որ նաև յանձնաժողովի անդամ է, ամենից շատ պետք է մտածել եկեղեցու բարեկարգության համար: Հիմնվելով նրա աշխատանքի գործունեության վրա, կարծում ենք, որ մեր յայտողը կարողաքանց:

Մեր թաղաքը հայկական ներկայացուցիչների կողմից մի սարսափելի ամայություն է ներկայացնում: Վերջապես մի ամբողջ տարի թատրոնի երես չը տեսնելուց յետոյ, սիրողների համաձայնություններով, դեկտեմբերի 9-ին, մի ներկայացում տեղի ունեցավ թաղաքային կուրի դահլիճում, մասնակցություններ Թիֆլիսից հրավիրված կոմիտեի ճեղք-Պատկերանշանի և օր. Վարդիթերի: Թաղային Չիկոսի Վերանային զարդանքով կոմիտեի և Երեւոտի Պատկերանշանի ճեղք-Պատկերանշանի անցանք: Սիրողները պահանջում էին ներկայացման ամբողջությունը: Պետք է նկատել, սակայն, որ կին սիրողի պահանջներն անհամապատասխան էին օր. Վարդիթերի: Նախագահական քաղաք, մոտ 10 հազար հայ բնակչով, համեմատաբար լի ինտելիգենտ տղիկներով և օրիորդներով—ու մի և նոյն ժամանակ այդպիսի կրճատում: Միթե սա ներքին է:

Առանձին շտաբակություններ արժանի է օր. Նունե Խաչատրյան, որ կանանց ամայության մեջ աչքի է ընկնում իր համակրելի և եռանդուն մասնակցությամբ:

Սիմ. Յակոբյան

ՆԱԽԱԿ ՊԵՏԵՐՈՎԻՉԻՑ

Վերին-Աղջան, դեկտեմբերի 6-ին

Մի ժողովուրդի կրթության մասին ամենամեծ զգուշացում կարելի է կազմել նրա նկատ ու կացից ու սովորություններից: Որքան առելի մոտ է նա թաղաքային կենտրոնին, այնքան առելի բազմակողմանի ու մտադրալ են դառնում նրա պահանջները, բարեկեցիկ ապրուստի եղանակն ու սովորությունները: Վաղաքից հայն էլ ունի իր ինքնուրույն, պայծառ քաղաքացու ու սրբագործված կենտրոնի եղանակը, որ բնորոշում է նրան: Ահա այդ կենտրոնի պատկերը:

Մտնենք նախ մի և նոյն հողի վրա ապրող մի գերմանացու կամ իսկուզ ժալակների տուն, գիտենք նրա բնակարանը, կա-կարգը, հարգությունը, պարագայությունը և այնպիսի անցյալներ: Մեր հայ-եղբոր խրճիթը... որպիսի տարբերություն այդ երկու տեսակի մարդկանց մեջ... մինչևեւ կոնստանտնուպոլիսից անցնալով քաղաքի դուռը նկատում էք որոշ չափով կիրթ ճաշակ և առաջադիմելու հակադրական ջանքեր, նայենք երկուսին:

Մի բուրգակ, ըստ մեծի մասին գետնափոր, երկրիկ լուսավորող և ամենանախարակ փայտե կարամիներից զուրկ չէնք, որի կենտրոնը բնում է օջախը—տա՛ն մեր զոգոթեցու ընտանեկանը: Տե՛ղ առաջին անգամից դուք կը լսե՛ք հրաշքեր բարձրագույն մարդկային խելքից, այդ կույտ, վայրենի օյրը: Նրա օջախի շուրջն են բռնում թե՛ ընտանիքի անդամները, թե՛ նրա հիւրերը և՛ գրոյցի, և՛ ոտնուր, և՛ ընկուռ ժամանակ: Բացառություն կազմում են միայն հարսները ու չափահաս աղջիկները, որոնք կույն ու ծիկ անելով՝ այս ու այն անկիւնն են մրտնուում: Նոյն տանը, խոնավ գետնի վրա, ամենափայտառով պայտանքներով տնքում է նաև նրա հիւանդը, թե՛ ունի: Գեթ մի հատիկ լուսավոր սենյակ, ինչպես ամենափայտե կահույքով, շատ քիչերի մոտ կը գտնվեք: «Տո, թող Աստուածը փայ տայ, խոզալանտին էլ կուտեն, ահա մեծամասնություն խոր համոզմունքի բարոյաբանությունը: Ամենուրեք սակավապետություն, գոնեղալություն, անպարտություն և քարացած անտարբերություն: Տես նաև դատապարտելի առանցառություններ:

Լեհացի վրպագործ Պրոտ դառն հեղուկներով է յիշում, թե՛ ինչպես այնտեղ, Լեհաստանում, գիւղացին իր շապիկը փոխում է 7 օր մի, իսկ անկողինը տարին երկու անգամ: Ինչ կասեր, հապա նա, եթե լսեր, որ մեր գիւղացին իր շապիկն ամիսներով չէ հանում, իսկ անկողինը 50 Աստուած գիտէ, փոխնորդ ունենալու մասին էլ քիչը հասկացողություն ունեն: Լողանալ, ստերվել էլ միայն յայտնի տոներին կամ հիւանդ ծաղկանց օգնակա բաներ են: Տան մի պատի մոտ էլ կանգնած է լինում ողորմելի թաղեքը:

Ճանապարհանքում մի քանի պղնձ յաճախ ժանդարտներով, թողոտ չլեռնով, փայտե մատուցողներով խոնարհներով ու մի երկու «փախիթ» պղնձներով—ահա նրա ամենաբեկնների ամբողջ պաշարը: Բաժաններ, ափսոսներ, սառնված շորեր են սկսում մուտք գործել և այն զարմանալի դանդաղությամբ: Անցե՛ք նաև տանտիրիչ մասանք, որ քիչ են ունենում, դարձեալ նոյնը—ընդհանուր անապատություն: Սարք ու կարգի բացակայություն և վերին աստիճանի չը պահանջող ճաշակ: Հետաքրքիր է, ինչպես և ինչով է կերակրվում խեղճը: Գարու և կրեկի ցամաք հաց, երբեմն պանրով, տաք մի քանի անգամ էլ տաք կերակուր—ահա միջին և աղքատ դասի ընդհանուր ուտելիքը: Ուտելու էլ ոչ ժամ, ոչ ժամանակ: Կը դարձանալ, անշուշտ, երբ տեսնեք մեկին մի հաց ու մի կտոր պանր: Ճեղքին հասարակության մեջ կանգնած մի կողմից ուտում է, միև կողմից վիճում: Բայց դա մեղադրանք սովորական է: Կանոնադր կերակուրներ նոյն իսկ քիչ կան, մեծ մասն անհամ, անճաշակ, դժուարամարս: Անշուշտ է մեր զաղախներին նաև դժուարությունները և մեջ: Սյնպիսի հանդիսաւոր օրեր, ինչպես Մարդկազգային, Ձատիկը, Կաղանդը, Համաժամում և այլն անցնում են նոյնքան անշուշտ, նոյնքան անհամ, որքան և սովորական օրերը: Մինչևեւ, դիցուք, երևանաւոր տափարակի գիւղացիների կենտրոնը դարձել մի-մի անմուտայ օրեր են, դարձեալ անթիվ ժողովրդական պարերով, երգերով ու լիճներով: Զը կայ այստեղ մի հատիկ երգ, մի հատիկ պար, որ այս ժողովրդի ծնունդը լինէր, սրտն ընտրէր. երբեք ևս Ամարային հրաշալի երկերներին, երբ կենտրոն իսկուզ գիւղում պետք էր որոնել, դուք այստեղ գերեզմանական լուսնից և կը հանդիպեք չէք լսի և ոչ մի ձայն, որ գիւղիկի վրչոն ու կույի սէրը երգէր: Կարծես այս ժողովրդը սիրել, առնչվել, մեռնել չը գիտէ, կարծես սրտ միտը նոյնքան սառն է, որքան և իր սարս ու ձորը, լեռն ու բար...:

Անցնենք նրա պարագայություններին:—Երկրագործություն, խաչաքանդություն, առևտուր, մասամբ էլ մեղուաբուծություն: Բոլորն էլ հին, առանցական եղանակով ու ձևով, ահա այս բոլորը: Մանր, փայտե տաճարիկի գոյությունը, մանգոլից, սրածալ բարերով չինված կանկները ու հինգանգանի շուկիները, որոնք ուրիշ երկրագործական գործիքների մոտին նա հասկացողություն չունի: Իսկ հող պարտադրանքի արհեստական եղանակով շատ հեռու է այստեղից, ի հարկէ, ընդհանրություն համար: Նայե՛ք ոչխարներին, կովերին, եղջերուներին—բոլորն էլ դաճած ու հասարակ տեսակից: Վերջին ժամանակները միայն փորձեր են լինում նոր սխտեկ մի փեթակներով մեղուներ պահել, այն էլ շատ քիչ տեղերում: Պարտեկներ ու այգիներ շատ քիչ կան, եղանակներ էլ նոյնքան անմշակ, բնական կամքին թողնված, որքան և մեր անտառների կաղնիներն ու ամառները: Բանջարեղեններ 50 շատ քիչ են ունեն: Մինչևեւ ամենափոքրիկ գիւղում և ամեն ոք կարող է մեծ բանակություններ և ամենաբարձր տեսակի արտիք ու բանջարեղեն ստանալ, մեր միտմտ գիւղացիները բաւականապես են միայն յուրիշ երկրներից և անտառներից զարմանքով պատմելով: Այժմ էր սպասել, որ այս ժողովրդը գէթ կրճական ֆունտարկություն հասած ջրմեռանդություն պիտի ունենար, բայց այդ էլ է պակասում նրանում:

Մի խոսքով, մեր զաղախների գիւղացին դեռ շատ ու շատ ողորմելի վիճակում է...:

Յ. Բ. Սառիկյան

ՆԱԽԱԿ ՊԵՏԵՐՈՎԻՉԻՑ

Ինկտեմբերի 13-ին

Սղնախի հայ օրիորդներին կարելի է բաժանել երկու դասակարգի՝ զուրու եկած և «տրային» աղջիկներ: Առաջիններն արտաքուստ ընդունել են լուսավորության ձևերը, վայելում են որոշ աստիճանի զարգացում և ամուսական հարցում ունեն ձայն: Երկրորդները զուրու են առաջինների շնորհներից և նրանց զարգի բաղձը բացառապես վերապահված է իրանց ծնողներին: Բաւական է, որ աղջկայ հայրը (մայրը կրտսերական դեր է կատարում) հաւանքաբար ու դորը վերջացած է. աղջկը իրաւունք չունի և անկարող է հակադրվել, որովհետև այդպէս է պահանջում սղնախեցու լորիկան: Իսկ ինչ հայեացքներով են ծնողները ընտրում իրանց աղջկայ համար փեսացու: Այստեղ հարցը միմիայն նվաճողների մէջն է. բաւական է, որ փեսացուն ունի կարողություն,

կարող է նվաճապես սպանով պահել ամուսնուն, իսկ երկուստեք մասուր և բարոյական արժանաւորություններ—յաճախ և տարբեր—ոչ մի դեր չեն կատարում: Պարզ է, այսպիսի բանակալ և նվաճապետ հայեացքների շնորհիւ՝ յաճախ տեղի կունենան անհամապատասխան ամուսնություններ: Եւ լինում են: Անցնալները մի գինեվաճառ փոխեց մի ինտելիգենտ փեսացուին՝ կարողություն ունեցող ոչ ինտելիգենտ վաճառականի հետ, չը նայելով որ օրիորդը սիրում էր առաջինին և խօսք էր տուել նրան ամուսնանալու: Այս օրերս էլ մի 20 տարեկան օրիորդին ամուսնացրին 50 տարեկան սքրի մարդու հետ: Մի ուրիշ մատաղահաս հայ օրիորդը նշանվեց ձեր ուսու չինովներին հետ: Այս օրիորդը սակայն պատկանում է առաջին դասակարգի օրիորդների թվին, խօսում է հայերէն (հայերէն իմացող օրիորդներ Սղնախում քիչ կան) ու կարող են հայերէն գրել:

Ինկտեմբերի 7—9-ին երեք օր շարունակ, մեծ ձիւն եկաւ, ծածկեց զգալիոր 1 1/2 արշին բարձրութեամբ: Հաղորդակցություն հասարակական մի քանի օր փակվեցին. այժմ հաղորդակցություն կատարվում է դանդաղ և դժուարությամբ: Պատը գալիս է ու գնում սահմաններով և ուշանում է ճանապարհին: Կենսական միջոցների գինը բարձրանում է. վաճառականներն օգուտ են ըաղում յարմար դեպքից: Ինչ պետք է լինի խեղճ աղքատների վիճակը...:

Քաղաքային ինքնավարության նիստերը չեն կայանում. չը նայելով թաղաքային ջերմ հրահանգներին, ձայնաւորները դարձեալ չեն գալիս. անցեալ օրը նշանակված էր տասներորդ անգամ նիստ, բայց կրկին չը կայացաւ: Ակնյայտ է, որ այսպիսի դրությունից թաղաքային գործերը յետ կը մնան, բայց ուշադրություն դարձնող չը կայ: Կարծում ենք, որ թաղաքապետ իրաւունք ունի տուգանքի ենթարկել յաճախ ձայնաւորներին, բայց նա չէ օգտուել իրան վերապահված իրաւունքից, երկն չը ցանկանալով վրաւորել նրանց... Ի դէպ. այժմ մեծ ձիւնով ծածկված է մեր միակ բուլվարը, որտեղ կարող ենք ձեռք ման գալ: Սղնախի փողոցները ձիւնից երբեք չեն մաքրվում: Ինքը բնութիւնը պէտք ունի մաքրել նրանց: Բայց բուլվարը մաքրելու պարտաւորութիւնը թաղաքային վարչութեան վրա է: Եթէ դիմէք այս հարցով դուժայի դեկաններին, կը ստանաք սովորական պատասխան: Քաղաքը միջոց չունի:

Ինկտեմբերի 8-ին, ուսու սիրողները հասարակական ժողովարանի դահլիճում մի ներկայացում տուին յօգուտ հրեկնից վնասված մի վրացի իշխանուհու: Թաղային երկու վոլովներ: Զը նայելով սիրողների ջանքերին, ներկայացումը չը դրուեց հասարակության համապատասխան: Փողերի դահլիճը կիսով չափ դատարկ էր: Մուտքը եղել է 48 ռ., որից ծախսը համաձայն է յօգուտ հրեկնի լուս 20 ռ.:

Յ. Գրիգորյան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԻՆ

Բժշկական Յ. Գաւաթեանց, անցեալ տարիների նման, այս տարի ևս ուղարկել է մեկ հարիւր բուլլի, որպէս զի 1900 թ.ի «Մշակ» լրագրի տասն օրինակը ուղարկեց ձրեպէս այն տեղերը, որտեղ նրանք ուղարկվում էին անցեալ տարի: Համաձայն պ. բժշկականի ցանկութեան այդ համարները կուղարկենք: 1) Սօնպէլիէի հայ ուսանողներին: 2) Վաղարի գաւառի Վերին-Աղջան գիւղի դպրոցին: 3) Սալմաստի Փայազուկ գիւղի «Բաֆֆ» գրադարանին: 4) Գանձակի արհեստաւորաց դպրոցի աշակերտներին: 5) Նոր-Նախիջևանի Մեծ-Սալա գիւղի օրիորդաց դպրոցին: 6) Զուլֆայի հայոց եկեղեցու երէցփոխանին՝ հայ հասարակութեան ընթերցանութեան համար: 7) Բանանց գիւղի հայ հասարակութեան: 8) Ալեքանդրոպոլի գաւառի Սուրբուրի գիւղի հայ կաթօրիկների դպրոցին: 9) Խրիսկի համալսարանի հայ ուսանողներին, և 10) Սալմաստի Վալասար գիւղի հայոց գրադարանին:

Մեզ հաղորդում են, որ հողային բարոյութեանը զգալարտանմանի դրեկուր Ժիլին սկի կատարեց մի պաշտօնական ճանապարհորդություն դէպի Մուղանի անապատը և տեղիւտեղը ուսումնասիրեց տափարակի ուղղությունը հարցը: Մասնաւոր անձանց արած փորձերը համարեցին Ժիլին կոնս, որ անապատի շատ տեղերը կարելի է ջրել համեմատաբար քիչ ծախսերով: Զուր անցկացրած տեղերում հողը շատ բարեբեր է և տալիս է անհաստատի առատ բերք:

«Եղբայր Բուղաղեան»-ի առևտրական տու-

նը ուղարկել է մեզ Բագրատի հարկերը բերելու համար՝ անհապաղ և անհապաղ կրթութիւն ստացող չքաւոր հայ ուսանողներին օգտին:

Ստացանք կովկասեան արտատեղերի երկու տարու մասնաւորութիւններ, որ հրատարակել է երկրագործութեան միջնադարեան կովկասեան լրագորի գրականութիւնը և որոնք վերաբերում են Առաջին աշխատութիւնը կրում է «Карабаи свия лѣтнія пастбища» վերնագիրը: Հեղինակն է Սկրիպկին: Աշխատութիւնը պարունակում է 203 մեծագիր երեսներ և մի աշխարհագրական քարտեզ: Երկրորդ աշխատութիւնը, որ կրում է «Шагдагсвия казенныя лѣтнія пастбища Кудинскаго уѣзда» վերնագիրը, բաղկացած է 29 մեծագիր երեսներից: Հեղինակն է Պրասկո:

Բարեգործ մարդկանց ուղարկութիւնն ենք հրաւիրում այրի Վարդուհի Սուրբունեանցի նեղ գրութեան վրա: Կարելով մի խնամ քննակալութեամբ, առանց որ և է օգնութեան, նա կորցրել է իր մի հատ որդուն, ինքը ցուազար է և կարեկից մարդկանց զմայտութեան է դիմում: Այսին պարուն է Բեթլեհէմի ու Աստուածածին եկեղեցու բախում, տուն № 85:

«Од. Листовъ» լրագիրը հաղորդում է, որ հաշակաւոր նկարիչ Յ. Այվազովսկու առողջութիւնը վերականգնվեց: Նա արդէն սկսել է կրկին աշխատել և ներկայումս մի մեծ պատկեր է նկարում:

«Свѣ Курьеръ» լրագրում կարդում ենք, «Դեկտեմբերի 11-ին կառավարչական սենատը առաջին և վճարեկ ղեկավարամեծներին միացնել ատենանում լսեց «Новое Слово» ամսագրի նախկին հրատարակիչ Միխայիլ Սեմեովի գանգատը, որով նա պահանջում էր 80 հազար ռուբլի ներքին գործերի միջնադարի Լ. Պորեմիկինցի, արդարագաւորութեան միջնադարի Ն. Վ. Մուրավիյովի, ու սինո-գրի օրէն-պրոկուրոր Կ. Պ. Պրեզնոսկինցի և ժողովրդական լուսաւորութեան նախկին միջնադարի կոմ Ի. Գ. Բելեմսովի ժառանգներից: Պան-դատաւորի հաւատարմատարը՝ երգուեալ հաւատարմատար Ա. Ա. Նիկոնով գտնում էր, որ առանձին խորհրդակցութեան որոշումը «Новое Слово» ամսագիրը փակելու մասին, որ հրատարակվեց «Правительственный Вѣстникъ» լրագրում 1897 թիւ դեկտեմբերի 17-ին, խախտում է ցենզուրայի և մամուլի վերաբերեալ կանոնադրութեան 148-րդ դրոշմը, որի համաձայն, պարբերական հրատարակութիւնը դադարեցնելու կարգադրութիւնը առաջ պէտք է երեք անգամ նախազգուշացնելով տպիչին: Պատասխանատուները, արդարագաւորութեան միջնադարի և սինոգրի օրէն-պրոկուրորը, գրաւոր բացատրութիւն ներկայացրին, որոնց մէջ բացատրեցին, որ ներքին գործերի միջնադարի «Новое Слово» ամսագիրը փակելու համար առանձին խորհրդակցութեան արած որոշումը Բարձրագոյն բարեխայեղութեանն էր ներկայացրել և որ այդ գործի վերաբերեալ խորհրդակցութեան զեկուցման վրա թագաւոր Վասյրը բարեհաճեց գրել. «Համաձայն եմ»: Ի նկատի ունենալով այդ, կառավարչական սենատը որոշեց՝ ազնուական Միխայիլ Սեմեովի խնդիրը թողնել առանց քննութեան:

ԲԱՊՈՒԻՑ մեզ գրում են. «Դեկտեմբերի 14-ին երաժիշտ Նիկոլայ Տիգրանեանց, ջութակահար Վասիլիեւի մասնակցութեամբ, տունը մի կողմէրտ մեր թաղաւորութեան Կոնյէրտի պրոգրամը շատ աջող էր կապված, և հասարակութիւնը շատ անգամ կրկնել տունը պ. Տիգրանեանին նրա հեղինակութիւններից կը տորներ: Սպասելի էր, որ պ. Տիգրանեանին և Վասիլիեւի նման կողմնակալ յայտնի երաժիշտների անունները պէտք է մեծ բազմութիւն գրաւէին թատրոն, բայց այդպէս չէր շատ քիչ հասարակութիւն կար թատրոնում, այնպէս որ խեղճ երաժիշտները օգուտի փոխարէն, դեռ վնաս էլ ունեցան. ահա ձեզ Բագրատի գեղարուեստը գնահատող հասարակութիւնը...»

Շուշու գաւառի ԲԱՂԱՅԻ գիւղից մեզ գրում են. «Ամսիս 7-ին ու 8-ին անընդհատ ձիւն եկաւ, որի խորութիւնը հասարակ էր 1 արշինին: Անասունների պարուտի պակասութիւն է այս տարի, իսկ եթէ ձիւնը երկար մնայ, այն ժամանակ հաւանական է, որ անասունները քաղցածութիւնից կոտորվեն: Այդ էլ մի ցաւ գիւղացիների համար...»

ԱՐՏԱԳԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՍԱԿ ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆԻՑ

Թէ հրան, նոյեմբերի 28-ին Նրէկ, ամսիս 27-ին, «Հայկազեան» վարժարանի ուսուցչական խումբը նոյն վարժարանի թատրոնական դահլիճում տունը մի դարձուկան գրական-երաժիշտական երեկոյթ, որ գրաւել էր իր բոլորովին հասարակութիւնը: Զարմանալի է մեր ժողովրդի անտարբերութիւնը, միևնույն երեկոյթն է նկատվում այստեղ և ամեն տեղ: Ամեն բան լինի, բայց մեզինք մի կօպէկ չը ծախսով—անհաւատարմութեան ձգտելու հոգեկոյ վայելող հանքի յատկանիշը:

Նրէկոյթին պ. Հ. Առաքելեանց կարգաց մի ղաւարութիւն «Քառասներորդ դարը» վերնագրով, որ արժանացաւ բուռն ծափահարութիւնների: Ցանկալի է, որ այդպիսի դաւաճութեան թիւններ յաճախ տեղի ունենան, որոնք մի կողմից կը սթափեցնեն թմբած հասարակութիւնը և կրկին ազդեցութիւն կունենան, միւս կողմից ժամանակ կը տան նրան գտնէ մի քանի բայէ վերանալ աւարտելով գծում հայրենային աշխարհից դէպի գաղափարական աշխարհը, որ հոգեկան թաւակնութիւն և սնունդ է առաջին մարդուն: Ցանկալի են դասախոսութիւնները այդ իսկ տեսակետից: Սակայն այստեղի ժողովրդի անտարբերութիւնը դատապարտելի է. քանի որ Թէհրանի մեայ կեանքում, ուր հասարակական գոյաբանութիւններ չը կան և ուր հայերը կղզիացած են ապրում, կարգած միմեանցից՝ առիթը ձեռքից չը պէտք է բաց թողնել միմեանց հետ շփելու և հոգեկան գոյաբանութիւն զգուշ, փոխանակ բանտարկեալի նման տանը նստելու և բաժանանքներով պարտապիտ—մի յատկութիւն, որ խոր արեւելեան կնիք է կրում իր վրա և որ արձանագրում է Եւրոպական ըզրուշտութիւնը: Նրէկոյթի վերջում ուսուցչական խումբը լսաւ պ. Հ. Առաքելեանց «Մոլորակ», որով և վերջացաւ երեկոյթը: Հանդիսատեսը հասարակութիւնը գոհ ստացավ հեռացած ուսուցչականից: Յոյս ունենեմ, որ այսուհետեւ այդպիսի երեկոյթները շուտ-շուտ տեղի կունենան, որոնց բարեբար ազդեցութիւնը անուշաւոր է, և հասարակութիւնը կը շտապէ քաշել իր յանցանքը՝ յատկապէս երեկոյթներին և իր լուսնանքով օգնելով դարձելու, յոգուտ որի տրված էր և իշխելով երեկոյթը:

Խ. Բարեխայեց

ԱՐՏԱԳԻՆ ԼՈՒԻՐԻ

—Կ. Պոլսից «Polit. Corresp.» լրագրին հաղորդում են, որ իւր թէ Բ. Դուրը երկուշաբթի սպասում յունվարի 1-ին (նոր տօմարով): Այդ օրը լրանում է Ռուսաստանի պատերազմական տուգանք վճարելու ժամանակամիջոցը, որ կազմում է ընդամենը 472,000 ֆունտ Միլիոն այժմ, սակայն, հաւաքված է միայն 158,000 ֆունտ, և հազիւ թէ մնացած գումարը կարողանան հաւաքել:

—Կոլնից հեռագրում են Լոնդոն, որ այնտեղ ապաստանութիւնը սպասուելու կերպարանք է ստանում և անհրաժեշտ է համարվում անյապաղ 9-ը և 10-ը դիվիզիաների ուղարկելը, առանց որոնց անհրաժեշտ է աջողութիւն ունենալ:

«Voss. Zeitung» լրագրին հեռագրում են Մարսելից, որ սուլթանի փեսայ Մամուդ փաշային սպասում էին այնտեղի կայարանում մի քանի երիտասարդ թիւրքեր և թիւրքաց հիւպատոսը, որը և յանձնեց Մամուդ փաշային սուլթանի նամակը: Մամուդը ստացաւ նամակը, բայց հիւպատոսի հետ շատ կոպիտ վարկեց և ապա կարճ կտրելով խոսակցութիւնը, հրամայեց նրան հեռանալ: Մի քանի թիւրքակիցները, որոնք սպասում էին նրան, ստացան, որ շատ հաւանական է, որ երկուր ժամանակ չը մնայ Յուրախայում, որպէս զի տեղիք չը տայ թիւրքականութիւններին: Սուլթանի մասին նա խիստ լեզու բանեցրեց:

«Daily News» լրագրը հաղորդում է, որ Բուլլէրի կրած պարտութեան լուրը սաստիկ յուզումն էր պատճառեց պատերազմական միջնադարի թիւրքերն մէջ, որովհետեւ դրա նախընկալ օրը հեռագիր ստացվեց գեներալ Բուլլէրից, որի մէջ նա գրում էր, թէ թուրքերին երկու կրակի մէջ է գրել և յոյս ունի նրանց բոլորովին ոչնչացնել:

—Կ. Պոլսի լրագիրները հաղորդում են, թէ մի ինչ որ յոյն բանակ, ըստ երևոյթի խնայարար, Դմիտրի Թրիստէ անունով, 63 տարեկան, այս քանի օրերս մասնազորութիւն է ընդունել:

«Berliner Tageblatt» լրագրի գիւնդական թղթակիցը, որ իր ժամանակին նախագուշակեց անգլիացիների անաղիւղութիւնները, այժմ, Բուլլէրի կրած պարտութիւնից յետոյ, առում է, որ անգլիացիք պէտք է աշխատեն իրանց հեղինակութիւնը վերականգնելու: Հարաւային Աֆրիկայում թէ այդ չափով նրանց, առում է թղթակիցը, այն ժամանակ նրանց կարող են բոլորովին զրկել Հարաւային Աֆրիկայի կօյ-

նիաներից: Դրա նշանները արդէն այժմանից երևում են: —«Frankfurter Zeitung» լրագրի Պարիզի թղթակիցը հեռագրում է, որ այնտեղի բարձր շրջաններում գրականագէտ հաւատացնում են, թէ Անգլիան սկզբունքով պատրաստ է խաղաղութեան բանակցութիւններ վարել: Նա յոյս ունի, որ երբ Բուլլէրոս և Կիտլինգը գեներալները կը հասնեն պատերազմի դաշտը, նրանց կաշղկի վերականգնեցնել Անգլիայի պատիւը, և այն ժամանակ Անգլիան կառաջարկէ խաղաղութեան պայմանները:

ՄՇԱԿԻ ՀՆՈՒԱԳԻՐՆԵՐ

ԹՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

16 դեկտեմբերի

ՍՏԵՐԿԱՍՏՐՈՒ: Բէյրութի գործ. Վերջին տեղեկութիւնների համաձայն՝ Դօրդէրի մօտ տեղի ունեցած երէկվա ընդհարման ժամանակ մասնակցել են ընդամենը 30 բօքը: Մէկ սայլ և մեծ քանակութեամբ հրացաններ աւար վերցվեցին: Դրոյթիւնը անփոփոխ է:

ԼՕՆԴՈՆ: Ինչպէս հաղորդում են Բէյրութի գործակալութեան Պրետորիայում, Լօրէնցօ-Մարկէզիայի վրայով, դեկտեմբերի 10-ին սեփական թղթակցներից, որոնք գտնվում են Մօզէր-Բիվերում, տեղեկութիւն է ստացվել, որ երեքշաբթի առաւօտեան և չորեքշաբթի օր՝ բրիտանական մի թիւղանօթ ռաբարկում էր բօքըների բանակը: Նրանց կողմից պատասխանեցին միմյան մի քանի անգամ թիւղանօթազուլթեամբ, որը, իւրը հաղորդելու միջոցին, դեռ ոչ մի վնաս չէր հասցրել:

ԶԻԿԼԷՑ: Բէյրութի գործ. Հետախուզութիւններ կատարողները հաղորդեցին, որ Տուգիւս գետից դէպի հիւսիս գտնվում են շատ բօքներ: Անգլիական զօրաբաժինը, լքող Դէն-դոնալդի հրամանատարութեամբ, իսկոյն դուրս եկաւ և յարձակում գործեց: Բօքները, հինգ որ տեսան անգլիացիներին, յետ քաշվեցին դէպի գետի միւս ափը, թողնելով անգլիացիների ձեռքին մօտ 500 տուգար:

ՄՈՍԿՎԱ: Նրէկ Ուսպենսկի մեծ տաճարում վառվեց թաղիքով փակթիված փայտէ ծխնալոյզը: Հրդեհի միջոցին տաճարը լցված էր ծուխով:

ԳՐՈՂՆԻ: Վաղրիկավազի երկաթուղու նաւթաշառիկի բաժինը այրվեց: Վնասը հասնում է 150 հազարի: Գործը կը դադարի երկու և կէս ամսով:

ՊՈԼՏԱՎԱ: Այսօր նահանգական դատարանի քննարանում բաց արաւ իր նիստերը Կիւլի գատատանական պալատի բաժանմունքը, Պօլտավայի կոնստաբլիայի քարտուղար Վոմարովի սպանութեան գործը քննելու համար: Սկիտակների ներկայ գործը երրորդ անգամ է քննվում: Առաջին անգամ քննվեց Պօլտավայում, որտեղ նրանք արդար ճանաչվեցին, երկրորդ անգամ—Խարկովում, որտեղ նրանք մեղադրվեցին: Կանչված 120 վաներից չեն ներկայացել 19-ը: Իւլարիւն եպիսկոպոսը հաղորդել է պալատին, որ հիւանդութեան պատճառով չէ կարող ներկայանալ: Պրոկուրորի պահանջի և պաշտպանի խնդիրը համաձայն, որոնք պնդում էին, թէ աչքի առաջ ունենալով տարվայ այժման միջոցը, անհրաժեշտ է քննութիւն կատարել այն տեղի վրա, ուր գտնվել է Վոմարովի դիակը, պալատը յետագից գործի քննութիւնը:

ՇԱՆԴԱՅԱ: Բէյրութի գործ. Պէլլինի դիպօմատիական մարմին աւաղը հեռագրել է այստեղի հիւպատոսին, թէ օտարազգի անձանց քննարկութիւնները հաստատելու համար արածութիւններ չնորհելու: Տրօվարտակը հրատարակած է:

ԿԱԼԿՈՒՄՍԱ: Բէյրութի գործ. Փոխաբայի մօտ երէկվայ տեղի ունեցած ճաշկերպի ժամանակ, Կրեզմ բաժակ առաջարկեց Հէյդերաբադի նիզամի կնիսցը: Նիզամը պատասխանեց, թէ իր կարողութիւնը, զօրը և սուրբ պատրաստ են միշտ պաշտպանելու պետութիւնը և թագուհուն: Պիլլիորի մագարալը թողտուքիւն է խնդրել ուղարկելու Հարաւային Աֆրիկա գործ և ձիւր:

ԿՅՈԼՆ: «Köln. Zeit.» լրագրին հաղորդում են Բրիլլէնից, դեկտեմբերի 8-ից, որ բրիտանական Նոր-Յիլինայից վատ լուրք են հասնում: Չը նայելով նոր նահանգապետի ջանքերին խաղաղութիւն պահպանելու, պատուանների մի քանի մեծ յեղերի մէջ ներքին լուրջ երկպառակութիւններ են ծագել, որոնց մասնակցում է արդէն գաղութները մեծագոյն մասը: Ասում են, որ հիւսիսային մասում արդէն հրդեհ էլ են եօթը դիւր Միսիսաբներին լուրջ վրամանգ է սպասնում: Ուստի անութիւնը շատ թուրովին զրկել Հարաւային Աֆրիկայի կօյ-

17 դեկտեմբերի
ՊՈԼՏԱՎԱ: Սկիտակների գործը յետաձգվեց մինչև ապրիլի 27-ը:

ԼՕՆԴՈՆ: «Times» լրագրին Լէդի-Սմիտից հաղորդում են, դեկտեմբերի 7-ից, որ քաղաքը ամենին յուսահատ դրութեան մէջ չէ. ուստի պաշար կայ դեռ երկու ամսվայ համար: Մի քիչ կարող էր վախեցնել խոտի պակասութիւնը, բայց յորդաւատ անձրեւների չնորհիւ բանակի շուրջը սկսում է խոտ բուսել: Թշնամու թնդանօթաձիգ գործի պատճառած կորուստները վերջին օրերը աւելի զգալի են դառնում, որովհետեւ թշնամին աւելի ճիշդ է որոշում տարածութիւնը:

ԼՕՆԴՈՆ: Պաշտօնական տեղեկութիւնների համեմատ, դեկտեմբերի 28-ին կուղարկվեն 7 դիվիզիաները:

ՊԱՐԻՉ: Բարձրագոյն դատարան: Սկսվեցին պաշտպանողական ճառերը: Դէրուլէդ հրաժարվեց պաշտպանութիւնից փաստաբանի միջոցով: Նիստը փակվեց:

ՀԱՍԿԱ: Պարիզի գերմանական Ղեկաւոր իշխան Միւնստէր Գերմանիայի անունից ստորագրեց այստեղ խաղաղութեան միջազգային կոնֆերենցիայի բոլոր որոշումները, պայմանադրեւր և դէկլարացիաները:

ԼՕՆԴՈՆ: «Times» լրագրին հաղորդում են Լօրէնցօ-Մարկէզից, դեկտեմբերի 13-ից, որ Տըրանսիլուպի ուղարկված այստեղ գտնվողների թիւում դուրս է գալիս որ կան ազգային բանկի դիւրեկտորներ Պուսին և Վօֆ: Բանկի այստեղի բաժանմունքի կառավարիչը բրիտանահայատուկ Նէնի Լյուդին է: Տրանսիլուպիան կառավարութիւնը դիտարկում էր ինչ նրա տեղ նշանակել հանրապետութեան մի քաղաքացի, բայց վարչութեան եւրօպական խորհուրդը, որը դրամազլի կէսի ներկայացուցիչն է, դրան դիմադրում է: Ուստի պաշար և առգական մթերքներ գնելու ժամանակ եւրօպական ցամաքի վրա, բօքները ստիպված են լինում հանդիպել մեծ գիտարկութիւնների: Նրանք զրա համար ստիպված են ոսկու ձուլածոներ ուղարկել Սերօպա, իսկ այդ ոսկիները կարող են ընկնել անգլիական պատերազմական նստերի ձեռքը: Ոսկին բեռները մասնաւոր մեծ վաճառ է ներկայացնում, որովհետեւ այդ գործողութիւնը պէտք է կատարէ այն բանը, որի դուրս կանգնած է անգլիացի:

ԿՈՒԲԱՆ: Գերմանական ֆէլդեր Ստարկէ և պատուար Դէրաւ, որը հանուովեան միսիօնէրական կայարանների կառավարիչ էր Նատալում, կալանաւորվեցին՝ մեղադրվելով այն բանում, որ նրանք յարաբերութիւններ են կապել թշնամու հետ, երբ նա կանչված էր Մօզէր-Բիվերի ափերի վրա: Նրանք երկուսն էլ դիմեցին դերմանական հիւպատոսին՝ պաշտպանութիւն խնդրելով: Նրանք արդէն հաջողութիւն են ձեռքարկեցին՝ և ուղարկվեցին Էսկոտօտ, ուր բանտարկվեցին:

ԼՕՆԴՈՆ: Վաղապարտից, դեկտեմբերի 15-ից պաշտօնապէս հաղորդում են. «Մէտուէն հեռագրում է, որ անցեալ դիւրը Մագդլենօստիսի հարաւային կողմից բօքները սկսեցին սաստիկ կրակ թափել. այսօր առաւօտ նաւային թիւղանօթներով սկսվեց թիւղանօթազուլթիւն Մագդլենօստից դէպի արևմուտք: Հեծելազոր բրիգադան հետախուզութիւն կատարեց հիւսիսարեւելեան ուղղութեամբ: Էնգելենից դէպի հիւսիս հանգստութիւն է տրվում: Սւ որովհետեւ ուստի պաշարի պակասութիւն է զգացվում, Մէտուէն իր բանակում շուկայ սարքեց ուտելիքներ ծախելու համար:

«Times» լրագրին հաղորդում են Լօրէնցօ-Մարկէզից, դեկտեմբերի 10-ից, որ թէպէտ երկաթուղովը հարաւարկութիւն կայ միայն փոքր քանակութեամբ բեռներ ուղարկել Պրետորիա, այնու ամենայնիւ, ուստի բոլոր պաշարները, ինչ կարելի է ձեռք բերել, բօքները առնում են: Գները 25 տոկոսով բարձրացան: Սօհան-նէպուրգից ստացված տեղեկութիւնների համեմատ, այնտեղ մի քանի առաքականների գները 100 տոկոսով թանկացել են: Երեւելեան առաքականներ համարեա ոչ մի տեղ չէ կարելի գտնել: Զօրքի դիւրաբական վարչութիւնը մթերքների մեծ պաշար ունի, բայց բօքների ընտանիքները նեղութիւն են կրում: Զիւրը սատկում են, որովհետեւ գուրկ են լաւ խնամատարութիւնից: Հանքերից համարեա ոչ մի օգուտ չեն բաղու:

ԶԻԿԼԷՑ: Այսօր սկսեցին գործել ձանթ թիւղաւորները, որովհետեւ թշնամին չարուսակում էր ընդլայնել իր ամբարկութիւնները, և ստիպեցին բօքներին յետ քաշվել: Նրանք փախան սարքերի ետևը: Աւելի ոչ կրկին երևացին թշնամու փոքր զօրաբաժինները, բայց նրանց իսկոյն

Типографія Грузинск. Т.—ва Большая Вознесенская ул. № 27